

KINH ĐẠI THỪA ĐẠI TẬP ĐỊA TẠNG THẬP LUÂN

QUYỂN 5

Phẩm 3: VÔ Y HÀNH (Phần 3)

Lúc bấy giờ, Đại Bồ-tát Địa Tạng hỏi:

–Bạch Thế Tôn! Nếu có Sát-đế-lợi chân thiện, Tể quan chân thiện, Cư sĩ chân thiện, Trưởng giả chân thiện, Sa-môn chân thiện, Bà-la-môn chân thiện, những người này bảo hộ tốt cho mình, cũng bảo hộ tốt cho người khác, bảo hộ tốt cho đời sau, khéo ủng hộ Phật pháp. Đối với người xuất gia hoặc là bậc Pháp khí, hoặc chẳng phải là bậc Pháp khí, cho đến không có giới, chỉ cạo bỏ râu tóc, mặc áo ca-sa thì khéo bảo hộ, cung kính, ủng hộ, cúng dường khắp. Lại bảo hộ tốt pháp Thanh văn thừa, pháp Duyên giác thừa và pháp Đại thừa, cung kính lắng nghe, tin nhận cúng dường. Đối với các vị an trú Đại thừa, đầy đủ giới phước đức, tinh tấn tu hành cho đến hàng Bồ-đặc-già-la cũng đều khéo giữ gìn, hỗ trợ oai lực của họ, thưa hỏi, lắng nghe, lãnh thọ, vui vẻ bàn luận, xa lìa Bí-sô phá giới, làm hạnh xấu ác. Đối với các vật cúng dường bốn phương Tăng hoàn toàn không để cho người phi pháp thọ dụng hao phí mà siêng năng gìn giữ. Đối với chùa tháp và vật cúng Tăng hoàn toàn không tự mình đoạt lấy, hoặc bảo người khác đoạt lấy; tự mình không thọ dùng, cũng không bảo người khác thọ dùng. Đối với người giảng thuyết giáo pháp ba thừa thì cung kính cúng dường, ủng hộ, không để cho người khác phỉ báng, hủy nhục; tôn trọng, an ủi các người xuất gia, tin nhận, hộ trì giáo pháp do Phật thuyết ra, hoàn toàn không phá hoại chùa tháp, luôn luôn hộ trì phòng xá Tăng chúng. Đối với người xuất gia cạo bỏ râu tóc, mặc áo ca-sa hoàn toàn không làm tổn hại họ. Đối với mười luân ác mình không đắm nhiễm và thường khuyên người khác xa lìa, học đầy đủ chính sách trị quốc của Tiên vương, tiếp nối dòng giống Tam bảo làm cho hưng thịnh, thường ưa thân gần Thiện tri thức, lòng từ võ về chăm sóc tất cả dân chúng trong nước, tùy theo chỗ ưa thích mà tìm cách giáo hóa, dẫn dắt làm cho họ bỏ tà đạo, tu hành theo chánh pháp. Vua Sát-đế-lợi chân thiện cho đến Bà-

la-môn chân thiện như vậy, sẽ được bao nhiêu phước đức và diệt trừ bao nhiêu, nghiệp tội?

Phật bảo:

–Này thiện nam! Giả sử có người xuất hiện ở thế gian, đầy đủ oai lực, vào đầu ngày dùng bảy thứ báu tích chứa đầy cõi Thiệm-bộ châu, đem cúng dường chư Phật và chúng đệ; giữa ngày cũng dùng bảy thứ báu tích chứa đầy cõi Thiệm-bộ châu, đem cúng dường chư Phật và chúng đệ tử; cuối ngày cũng dùng bảy thứ báu tích chứa đầy cõi Thiệm-bộ châu, đem cúng dường chư Phật và chúng đệ tử. Ngày ngày liên tục cúng dường như vậy cho đến trăm ngàn năm, phước đức người đó có nhiều không?

Đại Bồ-tát Địa Tạng thưa:

–Bạch Thế Tôn! Rất nhiều! Rất nhiều! Người đó tích chứa phước đức vô lượng, vô biên không thể tính đếm, dùng ví dụ toán số cũng không thể được, chỉ có Phật mới biết, ngoài ra không ai có thể biết.

Phật nói:

–Này thiện nam! Đúng vậy, đúng vậy! Đúng như lời ông nói! Nếu có vua Sát-đế-lợi chân thiện cho đến Bà-la-môn chân thiện nào, đối với mười luân ác mà tự mình không đắm nhiễm, lại thường khuyên người xa lìa mười luân ác thì được phước đức còn hơn phước tích chứa vô lượng, vô biên không thể tính đếm như đã nói ở trước.

Lại nữa, này thiện nam! Giả sử có người xuất hiện ở thế gian, đầy đủ oai lực lớn, cất chùa đẹp cúng dường bốn phương Tăng, chùa đó rộng lớn bằng bốn đại châu, có đầy đủ phòng xá, giường nằm, y phục, thức ăn uống, thuốc men, đồ dùng tốt nhất để cho chúng đại đệ tử Thanh văn, Bồ-tát của chư Như Lai an trú trong đó, mà tinh tấn tu hành các pháp thiện, ngày đêm không biếng nhác, trải qua trăm ngàn câu-chi na-dữu-đa năm, cung cấp cúng dường liên tục không gián đoạn, người này tích chứa phước đức có nhiều không?

Đại Bồ-tát Địa Tạng thưa:

–Bạch Thế Tôn! Rất nhiều! Người này tích chứa phước đức vô lượng, vô biên không thể tính đếm, dùng toán số, ví dụ cũng không thể được, chỉ có Phật mới biết, ngoài ra không ai có thể biết được.

Phật nói:

–Này thiện nam! Đúng vậy, đúng vậy, đúng như lời ông nói!

Lại nữa, này thiện nam! Giả sử có người xuất hiện ở thế gian, đầy

đủ oai lực lớn, cất chùa đẹp cúng dường bốn phương Tăng, chùa đó rộng lớn bằng mười bốn đại châu, có đầy đủ phòng xá, giường nằm, y phục, thức ăn uống, thuốc thang, đồ dùng tốt nhất để cho chúng đại đệ tử Thanh văn, Bồ-tát của chư Như Lai an trú trong đó, mà tinh tấn tu hành các pháp thiện, ngày đêm không biếng nhác, trải qua trăm ngàn câu-chi na-dữu-đa năm, cung cấp cúng dường liên tục không gián đoạn thì người này tích chứa phước đức như vậy có nhiều không?

Đại Bồ-tát Địa Tạng thưa:

–Bạch Thế Tôn! Rất nhiều, rất nhiều! Người này tích chứa phước đức vô lượng, vô biên không thể tính đếm, dùng toán số, ví dụ cũng không thể được. Chỉ có Phật mới biết được, ngoài ra không ai biết.

Phật nói:

–Này thiện nam! Đúng vậy, đúng vậy. Đúng như lời ông nói!

Lại nữa, này thiện nam! Giả sử có người xuất hiện ở thế gian, đầy đủ oai lực lớn, xây tháp thờ xá-lợi của Phật, cao rộng, tốt đẹp bằng tam thiên đại thiên thế giới như đã nói ở trước... phước xây chùa cúng dường bốn phương Tăng đem so với phước xây tháp thờ xá-lợi của Phật thì không bằng một phần trăm, không bằng một phần ngàn, cũng không bằng một phần trăm ngàn, cũng không bằng một phần câu-chi, cũng không bằng một phần na-dữu-đa, phần toán, phần số, phần kế, phần dụ, cho đến cũng không bằng một phần ô-ba-ni-sát.

Lại nữa, này thiện nam! Giả sử có những người chứng đắc Ba-la-mật-đa, đầy đủ tám giải thoát, tinh lực, đẳng chí, những đại A-la-hán này nhiều như lúa, cỏ, gai, tre, mía, vườn, rừng, đầy khắp tam thiên đại thiên thế giới, nhưng tất cả đều bị trói chặt năm phần thân thể, trải qua trăm ngàn năm, khi ấy có một người xuất hiện ở thế gian, đầy đủ oai lực lớn, ưa làm việc phước đức, mở trói cho tất cả các vị A-la-hán đó rồi, dùng nước thơm tắm gội, cúng dường y bát, trải qua ngàn năm cung cấp phòng nhà, giường tòa, y phục, thức ăn uống, thuốc thang và các vật dụng tốt đẹp nhất. Khi các vị A-la-hán này nhập Niết-bàn thì hỏa táng, cúng dường, thâu nhặt xá-lợi, dùng bảy thứ báu tốt nhất để xây tháp, bên trong để xá-lợi, lại đem cờ phướn, lọng báu, hương hoa, kỹ nhạc mà cúng dường. Phước xây tháp thờ xá-lợi của Phật như nói ở trước, đem so với phước mở trói các vị A-la-hán và cúng dường thì không bằng một phần trăm, không bằng một phần ngàn, cũng không bằng một phần trăm ngàn, cũng không bằng một phần câu-chi, cũng không bằng một phần na-dữu-đa, phần toán, phần số, phần kế, phần dụ, cho đến cũng không bằng một phần ô-ba-ni-sát.

Này thiện nam! Nếu có vua Sát-đế-lợi chân thiện cho đến Bà-la-môn chân thiện nào, tự mình không tập nhiễm mười luân ác, lại thường khuyên người xa lìa mười luân ác thì sẽ được phước đức nhiều hơn phước đức đã nói ở trước vô lượng, vô biên không thể tính đếm. Phát sinh được bao nhiêu phước như vậy thì cũng diệt được bấy nhiêu tội.

Này thiện nam! Vua Sát-đế-lợi chân thiện và các Tể quan, Cư sĩ, Trưởng giả, Sa-môn, Bà-la-môn chân thiện nào, vào đời vị lai, sau năm trăm năm lúc chánh pháp sắp diệt, có thể hộ trì tốt mắt chánh pháp của ta, có thể bảo hộ tốt cho mình, bảo hộ tốt cho người khác, bảo hộ tốt đời sau, bảo hộ tốt giáo pháp của ta. Đối với đệ tử xuất gia hoặc là bậc Pháp khí, hoặc chẳng phải là bậc Pháp khí, cho đến không có giới pháp, chỉ cạo bỏ râu tóc, mặc áo ca-sa, cũng đều phải bảo hộ đầy đủ, cung kính, cúng dường, không làm tổn hại, lại có thể bảo hộ tốt chánh pháp ba thừa. Trong khi lắng nghe, lãnh thọ, cúng dường pháp Thanh văn thừa thì đối với pháp Độc giác thừa và pháp Đại thừa không được sinh tâm phỉ báng, cũng không ganh ghét người tu Độc giác và Đại thừa. Lúc lắng nghe, lãnh thọ, cúng dường pháp Độc giác thừa thì đối với pháp Thanh văn thừa và pháp Đại thừa không được sinh tâm phỉ báng, cũng không ganh ghét người tu Thanh văn thừa và Đại thừa. Lúc lắng nghe, lãnh thọ, cúng dường pháp Đại thừa thì đối với pháp Thanh văn thừa và pháp Độc giác thừa không được sinh tâm phỉ báng, cũng không ganh ghét người tu Thanh văn thừa và Độc giác thừa. Người này không mong cầu chứng đắc pháp Thanh văn thừa, Độc giác thừa, mà chỉ hướng đến mong cầu chứng đắc chánh pháp Đại thừa. An trú trong Đại thừa, đầy đủ giới phước đức, tinh tấn tu hành cho đến an trụ quả vị Bồ-đặc-lặc-già-la cũng thường nên thân cận, phụng sự, tôn kính, cúng dường, thưa hỏi, lắng nghe, lãnh thọ, xa lìa Bí-sô phá giới làm hạnh xấu ác. Đối với các vật cúng dường bốn phương Tăng, hoàn toàn không để cho người phi pháp sử dụng hao phí, mà phải siêng năng gìn giữ. Đối với chùa tháp và vô số các vật cúng dường hoàn toàn không đoạt lấy; cũng không dạy người khác đoạt lấy; không tự sử dụng, cũng không dạy người khác sử dụng. Đối với người thuyết giảng giáo pháp ba thừa thì cung kính, cúng dường, đem năng lực mình bảo hộ, không để người khác phỉ báng, hủy nhục, phải tôn trọng, an ủi các người xuất gia, tin hiểu, bảo hộ thọ trì Thánh giáo của Như Lai, hoàn toàn không phá hoại chùa tháp, phải luôn ủng hộ, gìn giữ chùa của bốn phương Tăng. Đối với các đệ tử xuất gia của ta hoàn toàn không được hủy phạm, không

bắt buộc phải hoàn tục, không đấm nhiễm mười luân ác và thường xuyên khuyên người khác xa lìa mười luân ác, tự mình học chính sách trị nước của Tiên vương, thực hành mười nghiệp đạo thiện, giáo hóa thế gian, thường phải gần gũi các bậc Thiện tri thức, nối tiếp dòng giống Tam bảo làm cho hưng thịnh, bảo hộ tốt mắt chánh pháp không cho đoạn diệt.

Như vậy, Sát-đế-lợi chân thiện cho đến Bà-la-môn chân thiện, do đầy đủ các công đức này mà danh tiếng không hư vọng, được thọ nhận bổng lộc của dân chúng trong nước, tất cả Trời, Rồng, Dược-xoa, Quỷ thần cho đến Yết-tra bố-đát-na... đều sinh tâm vui mừng, thương xót, ủng hộ, tất cả bậc Pháp khí là ruộng phước chân thật, cũng sinh hoan hỷ, Từ bi hộ niệm. Do nhân duyên này làm cho đất nước và các hữu tình phát triển, hưng thịnh, an lạc, phồn vinh. Quân lính các nước lân cận không thể chiếm lấn, giết hại, mà còn kính phục, mến mộ hiền đức, tự đến xin quy hàng. Nhờ siêng năng tu tập nghiệp thiện này nên chấm dứt đường ác, tăng trưởng nhân trời người, bảo hộ thân mạng làm cho được sống lâu, tự mình diệt trừ các phiền não, cũng khiến cho người diệt trừ, gìn giữ đạo Bồ-đề, hành sáu pháp Ba-la-mật, phá trừ tất cả tà kiến, đường ác, không bao lâu thoát khỏi biển sinh tử, thường xa các bạn ác, gần gũi các bạn lành, sinh ở nơi nào cũng thường gặp chư Phật, Bồ-tát cung kính cúng dường, chưa từng rời bỏ, không bao lâu tùy tâm ưa thích từng mỗi người đều an trụ cõi Phật, chứng đắc đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lúc bấy giờ trong chúng hội, tất cả Thiên đế và các quyền thuộc, cho đến tất cả Tất-xá-giá-đế và quyền thuộc đều đứng dậy đánh lễ sát chân Phật, chấp tay cung kính thưa:

–Bạch Thế Tôn! Ở cõi Phật này vào đời vị lai, sau năm trăm năm, lúc chánh pháp sắp diệt, các vua Sát-đế-lợi chân thiện cho đến Bà-la-môn chân thiện nào, tự xa lìa mười luân ác, hoặc khuyên người khác xa lìa mười luân ác, bảo hộ mình và người, bảo hộ đời sau, hộ trì chánh pháp, nối tiếp dòng giống Tam bảo, làm cho hưng thịnh, không để đoạn diệt. Tóm lại là như Phật đã nói ở trước, những người này đối với giáo pháp ba thừa cung kính lắng nghe, lãnh thọ, hoàn toàn không che giấu, đối với người tu ba thừa thì ủng hộ, cúng dường, không quấy nhiễu, đối với vật của Tam bảo thì siêng năng gìn giữ không để hao phí thì quyền thuộc chúng con sẽ đem hết năng lực ủng hộ vua Sát-đế-lợi chân thiện cho đến Bà-la-môn chân thiện làm cho mười pháp tăng trưởng.

Mười pháp đó là:

1. Tuổi thọ tăng trưởng.
2. Không có hoạn nạn không tăng trưởng.
3. Không có bệnh tật không tăng trưởng.
4. Quyến thuộc tăng trưởng.
5. Cửa cải tăng trưởng.
6. Vật dụng tăng trưởng.
7. Quyền lực tăng trưởng.
8. Tiếng khen tăng trưởng.
9. Bạn lành tăng trưởng.
10. Trí tuệ tăng trưởng.

Bạch Thế Tôn! Vua Sát-đế-lợi chân thiện cho đến Bà-la-môn chân thiện kia, tự mình xa lìa mười luân ác, khuyên người xa lìa mười luân ác, đầy đủ các công đức như nói ở trước, chúng con ủng hộ người ấy, nhất định họ sẽ được tăng trưởng mười pháp trên.

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Nếu có vua Sát-đế-lợi chân thiện cho đến Bà-la-môn chân thiện nào thành tựu công đức như đã nói ở trước, quyến thuộc chúng con sẽ đem năng lực ủng hộ, làm cho họ xa lìa mười pháp sau. Mười pháp đó là:

1. Xa lìa tất cả oan gia thù địch.
2. Xa lìa tất cả cảnh chẳng đáng ưa thích: sắc, thanh, hương, vị, xúc.
3. Xa lìa tất cả tật bệnh, ghê lở.
4. Xa lìa tất cả ác kiến tà chấp.
5. Xa lìa sự quay về nương vào tất cả tà vọng.
6. Xa lìa tất cả tai họa yêu quái.
7. Xa lìa tất cả nghề nghiệp xấu ác.
8. Xa lìa tất cả những hiểu biết xấu ác.
9. Xa lìa tất cả nhà ở chỗ bùn nhơ.
10. Xa lìa tất cả nạn chết yểu trái thời.

Bạch Thế Tôn! Sát-đế-lợi chân thiện cho đến Bà-la-môn chân thiện kia nếu thành tựu các công đức đã nói ở trước, chúng con sẽ ủng hộ người ấy, nhất định họ sẽ được xa lìa mười pháp trên.

Lại nữa, bạch Thế Tôn! Nếu có Sát-đế-lợi chân thiện nào tu tập đầy đủ các công đức như đã nói ở trước và được viên mãn thì quyến thuộc chúng con sẽ siêng năng ủng hộ, làm cho nhà vua cùng các

quyến thuộc và tất cả muôn dân trong nước ấy được xa lìa mười pháp. Những gì là mười pháp?

1. Xa lìa tất cả giặc oán thù ngoài nước.
2. Xa lìa tất cả người oán thù trong nước.
3. Xa lìa tất cả quỷ thần hung ác.
4. Xa lìa tất cả nạn hạn hán.
5. Xa lìa tất cả các nạn lụt lội.
6. Xa lìa tất cả tai hại về nóng, lạnh, mưa to gió lớn trái trời, sương muối, mưa đá.
7. Xa lìa tất cả sao xấu biến quái.
8. Xa lìa tất cả đói khát mất mùa.
9. Xa lìa tất cả bệnh chết trái trời.
10. Xa lìa tất cả ác kiến, tà chấp.

Bạch Thế Tôn! Nếu vua Sát-đế-lợi chân thiện kia tu tập đầy đủ các công đức như đã nói ở trước và được viên mãn thì quyến thuộc chúng con sẽ siêng năng ủng hộ, làm cho vua đó cùng quyến thuộc và tất cả dân chúng trong nước ấy nhất định được xa lìa mười pháp trên.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn khen ngợi các Thiên đế và quyến thuộc của họ, cho đến tất cả Tất-xá-giá-đế và quyến thuộc của họ:

–Lành thay, lành thay! Các ông đã phát được thệ nguyện như vậy, việc này các ông hoàn toàn nên làm. Nhờ nhân duyên này làm cho các ông được an lạc lâu dài.

Lúc bấy, giờ Đại phạm Thiên Tạng lại thưa Phật:

–Bạch Thế Tôn! Xin Thế Tôn cho phép con vì tất cả vua Sát-đế-lợi chân thiện ở cõi nước này vào đời vị lai mà nói thần chú: “Hộ quốc bất thoái luân tâm đại Đà-la-ni”. Nhờ năng lực của thần chú “Hộ quốc bất thoái luân tâm đại Đà-la-ni” này, làm cho tất cả vua Sát-đế-lợi chân thiện ở cõi nước này vào đời vị lai không bị tất cả giặc oán thù, bạn xấu ác chế phục, có thể làm cho tất cả giặc oán thù, bạn xấu ác tự nhiên thoái chuyển, khéo léo gìn giữ tốt ba nghiệp thân, miệng, ý, thường được các người trí khen ngợi, xa lìa các điều ác, hay làm các việc lành, thường xa lìa tất cả ngoại đạo, tà giáo. Đối với Đại thừa luôn luôn tinh tấn tu hành, dũng mãnh, kiên cố, có khả năng giáo hóa vô lượng hữu tình, không nương vào người khác, tự nhiên và khéo léo để có thể tu hành đủ sáu pháp Ba-la-mật quý báu thâm sâu, xa lìa tất cả sân giận, tham lam, ganh ghét, phiền não trói buộc, thường được tất cả nhân, phi nhân cung kính hộ niệm, những gì đã có được đều

không quên mất, không bỏ các hữu tình, ưa hành bốn Nhiếp pháp, không xa lìa pháp khí phước điền.

Phật bảo Thiên Tạng:

–Ta cho phép các ông vì tất cả vua Sát-đế-lợi chân thiện ở cõi nước này vào đời vị lai mà nói thần chú: “Hộ quốc bất thoái luân tâm đại Đà-la-ni”. Nhờ thần lực của chú này làm cho tất cả vua Sát-đế-lợi chân thiện ở cõi nước này vào đời vị lai không bị giặc oán thù, bạn xấu ác chế phục, nói rộng ra cho đến không xa lìa hết thủy chư Phật và đệ tử của Phật.

Lúc ấy, Đại phạm Thiên Tạng liền nói thần chú “Hộ quốc bất thoái luân tâm đại Đà-la-ni”:

–Đát diệt tha mâu ni vị lộc, mâu na yết lạp phiệt, mâu ni hột lê đạt duệ, mâu ni lô ha tì triết lệ, mâu na hạt lật chế, mâu ni cấp mê, thúc ngật la bác sai, bát la xa bác sai, mật la bác sai, tao thích bà hột lật đế, đố thích noa hột lật triết lệ, bát đát la xoa hột lật đế, cụ cụ noa mật lệ, ba phiệt xoa tát lệ, át nô ha kỳ nê phiệt, mâu ni bát tháp phiệt, ta ha.

Đại phạm Thiên Tạng nói bài chú này rồi lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Xin Thế Tôn và đại chúng tùy hỷ với thần chú đại Đà-la-ni mà con vừa nói.

Đức Thế Tôn bảo:

–Lành thay, lành thay!

Tất cả đại chúng cũng đồng nói:

–Lành thay, lành thay!

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Đại Mục-kiền-liên và Đại Bồ-tát Di-lặc:

–Này thiện nam! Các ông đều nên thọ trì, gìn giữ thần chú: “Hộ quốc bất thoái luân tâm đại Đà-la-ni” của Đại phạm Thiên Tạng vừa nói, truyền lại cho tất cả vua Sát-đế-lợi chân thiện ở cõi nước này vào đời vị lai để tự họ lãnh thọ, hộ trì và làm cho lưu truyền rộng rãi. Nhờ nhân duyên này, mà các vua Sát-đế-lợi chân thiện kia cùng các quyến thuộc và tất cả muôn dân trong nước ấy được lợi ích an lạc, thường chuyển bánh xe chánh pháp, danh tiếng vang xa, oai đức lừng lẫy, diệt trừ tà kiến, thiết lập chánh kiến, giữ gìn mắt chánh pháp, nối tiếp hạt giống Tam bảo làm cho hưng thịnh, không để bị diệt, giáo hóa vô lượng, vô biên hữu tình được an trú trong Đại thừa, có đức tin vững chắc, viên mãn lâu dài, có thể tu đủ sáu pháp Ba-la-mật, diệt trừ

chướng ngại, mau đến cứu cánh.

Nói rồi, Đức Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này nên nói kệ:

*Khi Đại phạm Thiên Tạng
Thưa hỏi Lương Túc Tôn
Lợi căn các hữu tình
Ưu tu phước, định, tụng.
Thành tựu pháp tuệ vương
Vươn lên hay chìm đắm
Trong ba việc tu tập
Trừ hoặc không thoái chuyển.
Thế Tôn bảo Thiên Tạng:
Nếu phạm vô y hành
Tuy Giác tuệ nhạy bén
Vẫn đọa ngục vô gián.
Có trí không chân chánh
Ưu hành mười luân ác
Đoạn mất các căn lành
Cũng mau đến địa ngục.
Thiền định diệt phiền não
Không nghe việc phước tụng
Vì muốn cầu Niết-bàn
Thường nên tu tĩnh lự.
Bậc trí siêng tinh tấn
Hộ trì chánh pháp ta
Do tin kính ca-sa
Vượt qua biển phiền não.
Ưu ở chỗ thanh vắng
Nhưng không xa đồng loại
Kính trì giới, tu định
Vượt qua biển các cõi
Tin kính khắp ba thừa
Làm chánh pháp hưng thịnh.
Cúng dường người nhuộm y
Thành tựu biển công đức
Thâu phục tâm khó điều
Không nêu tội Bí-sô.*

Tu Thánh chúng, biết đủ
Sẽ thành Lương Túc Tôn
Xa lìa Bí-sô ác
Thân cận bậc Thánh hạnh.
Không lạm dụng vật Tăng
Mau chứng quả Bồ-đề
An lạc trong ba cõi
Hoàn toàn nhờ Tam bảo.
Người mong cầu an lạc
Thường cúng dường Tam bảo
Cấp cho Trà-la vương
Kết bạn Bí-sô ác.
Có lỗi với Tam bảo
Mau đọa ngục vô gián
Tội mười xe ép dầu
Bằng tội một nhà dâm.
Tội mười nhà dâm kia
Bằng tội một quán rượu
Tội đặt một quán rượu
Bằng một người đồ tể
Tạo mười nhà đồ tể
Bằng một tội vua ác.
Các quốc vương chân thiện
Làm hưng thịnh chánh pháp
Cúng dường khắp ba thừa
Thành tựu biển công đức.
Bảy báu đầy Thiệm-bộ
Cúng dường Phật và Tăng
Phước người đó tích chứa
Không bằng hộ Phật pháp.
Cất chùa cúng Phật, Tăng
Lớn bằng mười bốn châu
Phước người đó tích chứa
Không bằng hộ Phật pháp.
Xây tháp thờ xá-lợi

Lớn bằng ba ngàn cõi
Phước người đó tích chứa
Không bằng hộ Phật pháp.
Mở trời A-la-hán
Cúng dường, cung cấp đủ
Không chướng ngại chánh pháp
Phước này hơn phước kia.
Trong ngàn câu-chi kiếp
Người trí siêng tu định
Phát sinh tuệ thù thắng
Không bằng hộ chánh pháp.
Các quốc vương chân thiện
Xa lìa mười luân ác
Hộ trì chánh pháp ta
Và người mặc ca-sa.
Không phỉ báng pháp ta
Người và pháp ba thừa
Nghe pháp cúng dường khắp
Hộ trì người thuyết pháp.
Không hao vật Tam bảo
Không ngăn mặc ca-sa
Kính bậc khí, chẳng khí
Phước hơn, không ai bằng.
Như năm mặt trời hiện
Biển lớn đều khô cạn
Hộ chánh pháp như vậy
Làm khô cạn phiền não.
Như lúc có phong tai
Các núi đều hư hoại
Hộ chánh pháp như vậy
Mau diệt trừ phiền não.
Như lúc nạn thủy tai
Đại địa đều cuốn trôi
Hộ chánh pháp như vậy
Làm hoại quả không ưa.
Như hạt châu như ý

Tùy sở nguyện viên mãn
Pháp ba thừa như vậy
Làm mãn nguyện chúng sinh.
Như gặp được bình báu
Hết nghèo, được giàu có
Gặp Phật pháp như vậy
Diệt hoặc, chúng Bồ-đề.
Như ánh trăng ngày rằm
Chiếu sáng khắp hư không
Người hộ chánh pháp này
Trí tuệ thông pháp giới.
Như hư không bình đẳng
Không vật, không hình tướng
Người hộ chánh pháp này
Biết các pháp một vị.
Như ánh sáng mặt trời
Trừ bóng tối thế gian
Người hộ chánh pháp này
Thường chiếu khắp thế gian.

M